

den ugentlige Hviledag er rent ekstraordinært eller kortvarigt, men kun hvor Undtagelsen har en mere konstant Karakter, som f. Eks. Transportvirksomheder.

ad 2. Foranlediget ved Udvalgets Spørgsmaal udbad man sig en Udtalelse fra Direktøren for det internationale Arbejdsbureau. Direktøren henviser i sit Svar til de af de ratificerende Stater i Medfør af Fredstraktatens Artikel 408 afgivne Rapporter, der findes aftrykt i Direktørens Beretning til den 12te internationale Arbejdskonference. Men vedlægger en Oversættelse af det paagældende Afsnit af Beretningen, indeholdende en Oversigt over, i hvilket Omfang de paagældende Lande har fastsat Undtagelser fra Konventionen.

ad 3. Retten til autentisk at fortolke de af de internationale Arbejdskonferencer vedtagne Konventioner tilkommer ifølge Versaillestraktaten den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje i Haag. Nogen bindende *retlig* Betydning har de af det internationale Arbejdsbureau afgivne Erklæringer derfor — som ogsaa anført af Bureauets Direktør — ikke. Derimod vilde Bureauets Erklæring om, at en Stats Lovgivning efter dets Skøn opfylder en Konventions Krav, formentlig *faktisk* faa en ikke ringe Betydning *dels* derved, at en Klage over, at én Stat, der i Tillid til en saadan Erklæring har ratificeret en Konvention, ikke efterlever denne, neppe vil have megen Udsigt til overhovedet at naa frem til Domstolen, *dels* derved, at denne formentlig ved sin Afgørelse ikke vil undlade at tage Hensyn til en saadan Erklæring, fordi Bureauet, der har haft hele Forberedelsen af vedkommende Konvention, i Realiteten er den Institution, der bedst ved, hvilken Rækkevidde de enkelte i Konventionen benyttede Udtryk var forudsat at skulle have.

ad 4. Man henviser til Svaret under Pkt. 3, idet man med Hensyn til de i Udvalgets Skrivelse nævnte Eksempler skal tilføje, at Konventionen ikke medfører nogen absolut Forpligtelse til at gennemføre Søndagsfrihed, jfr. Udtrykket „saa vidt muligt“ i Konventionens Artikel 2, 3die Stykke, og at det samme gælder, for saa vidt angaar Konventionens Bestemmelser i Artikel 5 om Kompensation for mistet Hviletid, jfr. Ordene „saa vidt muligt“.

Hvad endelig angaar Bestemmelserne i Konventionens Artikel 7, skal man henviser til det af Direktøren for det internationale Arbejdsbureau i fornævnte Erklæring af 17. September 1926 herom udtalte.

ad 5. Med Hensyn hertil skal man efter gennem Udenrigsministeriet at have inhentet Oplysning om Spørgsmaalets Stilling i Øjeblikket anføre følgende:

For *Sveriges* Vedkommende forelagdes Spørgsmaalet om Konventionens Ratifikation paa Basis af den i vedlagte kgl. Proposition Nr. 198 pag. 41 f. f. givne Udredning fra Delegationen for det internationale socialpolitiske Samarbejde — til hvilken Udredning man tillader sig at henviser — i Statsraadet den 16. Marts 1923 med følgende Bemærkninger af Socialministeren:

„Beträffande den utredning, som av delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet och av arbetstidskommitten förebragtes i detta ämne, tillåter jag mig hänvisa till delegationens yttrande över förevarande konventionsförslag (bil. s. 41). Såsom en sammanfattning av vad däri anförts rörande svenska förhållanden i här ifrågavaranda avseende torde kunna sägas, att söndagsvilan hos oss, i den mån ej särskilda omständigheter påkalla avvikelser, redan är i vidsträckt mån tryggad.

Vid överväganda av Sveriges ställning till det föreliggande konventionsförslaget må visserligen erinras, att detsamma, såsom i delegationens yttrande framhållits, i jämförelse med de av arbetsbyrån tidigare ifrågasatte bestämmelserna i ämnet innebär avsevärda lindringar, särskilt med hänsyn därtill, att de förut föreslagna undantagsbestämmelserna blivit ersatta med generellt bemyndigande för de särskilda staterna att medgiva undantag. Trots dessa lätnader synes det mig likväl med hänsyn till industriens nuvarande läge i viss mån vara förenat med betänkligheter att i förevarande avseende nu genomföra en Lagstiftning, vilken, på sätt ovan antytts, för Sveriges vidkommande icke synes vara av något större praktisk behov påkallad utan huvudsakligen skulle betingas av internationella hänsyn. I likhet med delegationen anser jag mig därför icke för närvarande kunna tillstyrka Ratificering av konventionen. Jag vill emellertid i detta sammanhäng framhålla, att det synes mig lämpligt, att såsom delegationen ifrågasatt, vid en förestående revision av arbetarskyddslagen tage i övervägande,